

Eläkeliiton Puolangan Yhdistys ry.

Toimintakertomus vuodelta 2021

EL Puolangan Yhdistys täytti 51 vuotta 19.11.2021

EL-PUOLANGAN YHDISTYS RY
Ly-tunnus 0189070
RNro 105.850

Pj. Heikki Väyrynen Puh. 050 359 7847 s-posti: heikkivayrynen@gmail.com
Siht. Heikki Väisänen Puh. 040 573 9029 s-posti: heikki.vaisanen@pp5.inet.fi
Os.: Hillatie 14, 89200 PUOLANKA

TOIMINTAVUOSI 2021

YLEISTÄ

Koronan aikaa

Kuluneet pari vuotta on eletty koko maailmassa ennen näkemättömän epidemian kanssa. Kaikenlaisia kulkutautejahan on ollut kautta aikojen, mutta ne ovat olleet enemmän alueellisia, joten ne eivät ole koskettaneet samalla tavalla meitä. Tämä virus pandemia on levinnyt räjähdysmäisesti ympäri koko maailman, ja sitä on vaikea vastustaa. Toivotaan, että tauti on voitettavissa.

Yhdistyksemme toiminta on ollut tauolla, koska viranomaisten taholta on rajoitettu kaikkea liikkumista ja kokoontumista, mikä ei ole ihan välttämätöntä. Näin ollen kerhot, retket ja muut yhteiset kokoontumiset on ollut pakko siirtää tulevaisuuteen.

YHDISTYKSEN TOIMINTA VUONNA 2021

Sääntömääräiset kokoukset

Vuosikokous torstai 4.3.2021 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajana toimi Lauri Heiskanen, sihteerinä isännöitsijä Heikki Väisänen.

Kokoukseen osallistui 18 yhdistyksen jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, hyväksyttiin mm. edellisen vuoden tilinpäätös ja toimintakertomus.

Syyskokous torstaina 14.10.2021 Kesärannan kerhotilassa

Kokouksen puheenjohtajana toimi Kainuun piirin puheenjohtaja Eira Seppänen ja sihteerinä isännöitsijä Heikki Väisänen. Kokoukseen osallistui 19 yhdistyksen jäsentä + piirin puheenjohtaja.

Kokous käsiteli sääntömääräiset asiat, hyväksyi mm. tulevan vuoden toimintasuunnitelman ja talousarvion.

Kokous valitsi johtokuntaan jäsenet erovuoroisten tilalle, toiminnantarkastajat ja varatoiminnantarkastajat sekä piirikokousedustajat.

Kokous päätti myös jäsenmaksun suuruudesta. Jäsenmaksu on vuoden 2022 alusta 13 €/jäsen, eli se on sama kuin edellisenä vuonna 2021.

Hallitus

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja 8 jäsentä, yhteensä 9 jäsentä, joista puolet on aina erovuorossa.

Puheenjohtaja valitaan aina vain vuodeksi kerrallaan.

Hallitus on kokoontunut vuoden aikana yhteensä 7 kertaa.

Vuonna 2021 hallituksessa oli puheenjohtajana Heikki Väyrynen ja jatkaa myös vuoden 2022 loppuun.

Hallituksen 8 jäsentä olivat: Anna-Maria Koskinen, Kaarina Kanninen, Sinikka Moilanen, Tauno Kähkönen, Annikki Keränen, Sanni Heikkinen, Heikki Väisänen ja Yrjö Heikkinen (varapuheenjohtaja).

Hallituksen sihteerinä, taloudenhoitajana ja Kesärannan kiinteistön isännöitsijänä on toiminut Heikki Väisänen.

Toiminnantarkastus

Yhdistyksen toiminnan ja tilit tarkasti vuodelta 2021 Reijo Moilanen.

Erkki Moilanen oli varalla.

Kesärannan kiinteistöhuolto

Kiinteistön huollosta ja siivouksesta on vastannut Sami Kähkönen alkuvuodesta toukokuun loppuun ja siitä eteenpäin Vilho Kähkönen.

Jätehuollon ja konetyönä tehtävät lumityöt on hoitanut Ylä-Kainuun jätehuolto.

Isännöinnin ja kirjanpidon on hoitanut Heikki Väisänen.

Yhdistyksen talous

Yhdistyksen varainhankinta muodostuu Kesärannan vuokratuloista, muita merkittäviä tulolähteitä ei ole.

Asuntojen vuokrat on pyritty pitämään kohtuullisina, joten asukkaita on aina ollut lähes talo täynnä. Vuokran korotuksia on tehty vain yleisen indeksin mukaan, ja näillä on pystytty hoitamaan lainat ja kiinteistön hoitomenot.

Vuoden 2021 aikana oli muutamia asuntoja tyhjiään eripituisia jaksoja asukkaiden pois muuttojen seurauksena. Poismuuton yhteydessä tyhjiään olleet asunnot on kunnostettu niin, että uusi asukas on päässyt aina täysin kunnossa olevaan asuntoon.

Kiinteistön suurimpia menoja ovat lämmityskulut, sähkömenot, vesimaksut, kiinteistön huolto, jätehuolto ja korjauskulut.

Talous on vakaa ja hallinnassa, vaikka jatkossakin talousarvion tarkka seuranta on hallituksen tärkeimpiä tehtäviä.

Jäsenet

Yhdistyksen jäsenistö on parhaimmillaan ollut yli 200 jäsenestä, mutta yhdistyksessä on käynyt jäsenkato niin, kuin kunnan jäsenmäärässäkin. Kuluneen vuoden aikana yhdistykseemme on liittynyt 6 uutta jäsentä.

Jäsenistä on poistunut vuoden aikana lähes sama määrä. Jäsenmäärämme oli vuoden 2021 lopussa 151 jäsentä.

Yhdistyksen toiminta vuoden aikana

Yhdistyksen kerho ehti kokoontua alkuvuodesta vain kerran, kun koronan rajoitukset kielsivät yhteiset kokoontumiset. Ehdimme sentään pitää sääntöjen mukaisen vuosikokouksen ennen rajoitusta. Toteuttamatta jäivät mm. Ylävesien pilkkikilpailu, jonka olimme aikoneet järjestää Puolankajärven jäällä, äitienpäiväjuhlan ehdimme pitää perjantaina 7. toukokuuta, touon siunauksen jouduimme peruuttamaan, koska koronarajoitukset eivät sallineet yli 20 hengen kokoontumisia.

Kesän ajan retkiä teimme sentään pari, eli kävimme Taivalkoskella katsomassa Pölkkyteatterissa, Jokijärven Kyläyhdistyksen esittämän näytelmän **Avioliittosimulaattori** ja osallistuimme Vuolijoella heinäkuun viimeisenä päivänä, lauantaina 31. päivänä Kainuun piirin kesäpäivään. Kesäpäivä alkoi Vuolijoen kesäteatterin esityksellä **Puhtaana** käteen, ja varsinainen ohjelma ruokailuineen tapahtui Rihipihassa.

Syyskauden toiminnan aloitimme syyskuun 16. päivä. Kokoontumisrajoitukset kiristyivät loppuvuodesta niin, että perineinen joulujuhla jäi pitämättä.

Seurakunnan raamattupiiri on kokoontunut kerhotilassa vastaavasti joka toinen keskiviikko klo 13:00. Kerho ja raamattupiiri ovat kokoontuneet vuoroviikoin siten, että ne eivät ole kokoontuneet samalla viikolla.

Kansalaisopiston tuolijumppakerho on kokoontunut kerhotilassamme tiistaisin aamupäivällä. Tähän ovat osallistuneet etupäässä talossa asuvat asukkaat.

In memorial

Elsa Kemppainen sai iäisyyskutsun 8.1.2021

Hän olisi täyttänyt 102 vuotta 6.2.2021, mutta hän sai iäisyyskutsun kuukautta ennen syntymäpäiväänsä. Hänet haudattiin 102-vuotis syntymäpäivänään lähiomaisten saattelemana.

Elsa oli taiteellisesti lahjakas. Hänet tunnettiin mm. juurikkataiteilijana. Hänen puiden juurakoista tekemänsä ilmeikkäät nukkehahmot ilahduttivat varmaankin monia hänen ystäviään, samoin hänen kirjoittamansa runot, joita on julkaistu useita.

Elsa osallistui mm. Askanmäen kesäteatterin esityksiin kolmisenkymmentä vuotta Oili Taipaleen kanssa sen perustamisesta alkaen.

Elsa hänen kolme tytärtään (vasemmalta oikealle): Vuokko Valpuri ja Pirjo Elsan 101-vuotispäivänä Tikankontissa

Matti Väisänen, Puolangan viimeisen sotaveteraanin kutsu iltahuutoon 30.4.2021

Matti Jalmari Väisänen kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon vapun aattona, 30.4.2021. Hän sai elää pitkän ja monivaiheisen elämän. Häntä jäivät kaipaamaan lapset, lastenlapset, lastenlasten lapset, sisar ja suuri joukko ystäviä ja tuttuja. Hänet saatettiin haudan lepoon lauantaina 22.5.2021 Puolangan hautausmaalle. Hän oli eläessään Puolangan vanhin mies. Hänen toiveensa oli, että hänen haudallaan laulettaisiin Veteraanin iltahuuto, ja se myös laulettiin. *"Himmetä eivät muistot koskaan saa!"*

Matti syntyi 26. toukokuuta 1922 Mari ja Antti Väisäsen perheeseen. Hänen elinkaarensa oli harvinaisen pitkä ja vaiherikas, joka ulottui Suomen itsenäisyyden alkua ajoista EU-aikaan. Eläessään hän oli Puolangan vanhin mies ja viimeinen sodan kokenut veteraani koko pitäjässä. Matti osallistui aina, mikäli vakavaa estettä ei ilmaantunut, itsenäisyyspäivän ja kaatuneitten muistopäivän jumalanpalveluksiin Puolangan kirkossa ja jumalanpalveluksen jälkeen sankarihaudoille laskettavien seppelten laskuun. Hän aina totesi: ”Onhan sotakavereita koetettava muistaa!” Viimeisen kerran hän oli laskemassa seppeleen sankarivainajien muistomerkillä itsenäisyyspäivänä 6.12.2020.

Elämäntyö – monessa mukana

Matti oli maanviljelijä, joka hoiti Kuikan tilaa sen kuudentena isäntänä. Tämä tila on ollut saman suvun hallinnassa yli 200 vuotta. Nykyisin tilaa pitää Matin poika, Antero, vaimonsa Kaijan kanssa. Karjan hoito on jo tältäkin tilalta lopetettu, mutta matkailualan palveluita sieltä voi vielä tilata. Matti oli taitava ja osaava monella alalla – ei ainoastaan maanviljelijänä ja metsätyömiehenä – hän oli kysytty rakennusmies, jota pyydettiin apuun, kun tarvittiin tekijää uudisrakennuksen tekoon tai entisen entraamiseen. Hän teki huonekalut, pöydät, tuolit ja senkit omin käsin sen aikaisilla työkaluilla, joilla ei nykyään juuri kukaan uskaltaisi edes yrittää saada jotain aikaiseksi. Varmaan osa niistä huonekaluista on edelleen käytössä. Hän opetti monen nuoren miehen tekemään erilaisia tarve-esineitä, eli käden taito on näin siirtynyt perintönä seuraavalle sukupolvelle.

Tolokku talonpoika

Kuikka oli pidetty atimatalo, sillä siinä tarjottiin aina

ruokavero jos yösijakin niin satunnaiselle kulkijalle kuin sukulaiselle. Ruokaa tuotettiin omasta pellosta ja höystöt saatiin navetasta ja järvestä. Sotien jälkeen maatalouskin kehittyi ja maitoa alettiin viedä Kainuun Osuusmeijeriin ja teuraseläimet Lihakuntaan.

Matti oli viljelijöiden edustajana Kainuun Osuusmeijerin ja Lihakunnan edustajistoissa, Puolangan Osuuspankin hallintoneuvostossa ja tuottajajärjestössä. Häneen luotettiin yhteisten asioiden hoitajana. Hän oli tolokku talonpoika.

Vuoden aikana muita poisnukkuneita yhdistyksen jäseniä

Liisa Rimpinen, Heikki Kalevi Oikarinen, Orvokki Moilanen, Sinikka Väisänen ja Irja Ohtamaa

Merkkipäiviä

Lauri Seppänen 90 vuotta 29.12.2020

90-vuotiaan Lauri Seppäsen aika kuluu puutöitä tehdessä

- Eipä tuosta oikein tiedä. Se vain tympäisee, kun ei saanut enää ajokorttia. Yli 60 vuotta tuli ajettua autoa.

Kirkonkylän Kivikkokadulla asustava Lauri Seppänen kuvailee näin tuntojaan kysyttäessä, miltä pyöreiden vuosien täyttäminen hänestä tuntuu. Seppänen täytti 90 vuotta joulukuun 29. päivä. Koronan takia juhlia ei voitu pitää, mutta ystävät ja tuttavat kävivät onnittelemassa talon pihassa.

Henkilöautoa Seppänen mainitsee tarvinneensa aiemmin etenkin timpurin työssään. Talonrakentajana hänen alaansa olivat erityisesti omakotitalot.

- Opin työn siitä, kun isän kanssa tein aikoinaan ensimmäisen talon. Olin silloin 22-vuotias, Seppänen muistelee muurari-isältään saamia oppeja.

Myös Kivikkokadun talo, jossa Seppänen asuu yhdessä vaimonsa Lyylin kanssa, on hänen omaa kädenjälkeään. Järjestyksessään se on toinen Seppäsen perheelleen tekemä omakotitalo kirkonkylällä. Kivikkokadun talo rakennettiin, kun entinen ”oli kuulemma liian pieni”.

- Ensimmäinen talo on tuossa toisella puolella katua. Meidän tyttömme asuu nyt siinä, Lauri sanoo valoisan ja avaran omakotitalon olohuoneessa.

Lauri ja Lyyli Seppänen ovat molemmat kotoisin Naulaperältä. Lyyli Seppänen kertoo, että heidän kotitalonsa sijaitsivat kylällä neljän kilometrin päässä toisistaan. Heidät vihittiin vuonna 1958, ja kirkonkylälle he muuttivat 1960-luvun alussa.

- Naulaperän koulu kun tuli, niin siellä oli kerhoja ja näitä tällaisia. Siellä on aikoinaan yhdessä pyörityt, Lyyli Seppänen muistelee.

Lapsuuttaan muistellessaan Lauri Seppäsen mieleen palaa sota-aika. Kansakoulu jäi häneltä sen vuoksi aikoinaan yhden talven mittaiseksi.

Timpurin ammatti – ei tympeä ala ollenkaan

Esimerkin timpurin ammattiinsa Seppänen sai juuri isältään. Hän toteaa kyseessä olleen hyvän ammatin: ei tympeä ala ollenkaan, kuten hän asian ilmaisee. Eläkkeelle hän jäi työstään 60-vuotiaana.

- Sitä aina koetti keksiä vähän uutta ja koetti tehdä entistä paremmin. Yhteen aikaan tehtiin paljon pyöröhirsimökkejä huviloiksi. Niitä on myyty ympäri Suomea ja Ruotsiin ja Venäjällekin, Seppänen kertoo.

Kädentaidot ovat yhä vahvasti läsnä Lauri Seppäsen elämässä. Nykyisin hän tekee haapa- ja mäntysuikaleista puutöitä, joiden aiheet vaihtelevat laidasta laitaan, lautasliinatelineistä pannunalusiin ja isompiin töihin. Puutöitä on kertynyt Kivikkokadulle useamman hyllyllisen verran.

- Tälläkin viikolla olen käynyt nikartelemassa näitä tuolla autotallissa.

Seppäset keuhvat Puolankaa hyväksi asuinpaikaksi ja vaikuttavat oloonsa tyytyväisiltä, mutta ajo-oikeuden menettäminen hieman harmittaa Lauria.

Teksti ja kuva: *Laura Heikkinen*

Helli Karvonen täytti 90 vuotta 5.5.2021

Helli on Eläkeliiton jäsen ja käy aktiivisesti mm. kerhossa ja osallistuu muutenkin yhdistyksen toimintaan. Hän asuu yksin omakotitalossaan Puolangan kirkonkylässä. Kävin häntä onnittelemassa yhdistyksemme hallituksen jäsenen, Sinikka Moilasen kanssa. Helliin tytär, Merja Väisänen tuli paikalle miehensä Sepon kanssa. Vietimme Helliin kanssa hauskan hetken ja toivotimme edelleen paljon onnellisia vuosia. On ilo käydä noin virkeän ikäihmisen luona!

Heikki Väyrynen ja Sinikka Moilanen

Kuvassa: Helli Karvonen, tytär Merja Väisänen ja hänen miehensä Seppo Väisänen sekä Sinikka Moilanen

Seppo Heikkinen 90 vuotta 19.7.2021

- * Liittynyt Eläkeliiton Puolangan yhdistykseen 1.1.1971,
- * Eläkeliiton Kultainen ansiomerkki 1990
- * Eläkeliiton Kunniajäsen vuodesta 2003 alkaen
- * EL Kainuun piirin kunniapuheenjohtaja 29.10.2019 alkaen

Toiminta Eläkeliitossa:

- * Puolangan yhdistyksen sihteerinä 1971 – 1973
- * Puolangan yhdistyksen puheenjohtajana 1988 – 2001
- * Kainuun piirin puheenjohtajana 1995 – 1998
- * Liiton liittovaltuustossa varavaltuutettuna 1991 – 1993
- * Liiton liittovaltuutettuna 1993 – 1995
- * Liiton johtokunnassa/hallituksessa 1994 – 1999

Seppo viettää eläkepäiviään Mäntykodin hoivakodissa Puolangalla. Puolangan yhdistyksen hallitus kävi häntä onnittelemassa Mäntykodissa 19.7.2021.

Seppo on vaikuttanut merkittävästi Kesärannan vuokratalon aikaan saantiin sekä sen rakentamis- ja peruskorjaustoimiin. Hän on ollut vaikuttanut myös Mäntykodin aikaan saamiseen, eli hän asuu nykyisin ”omassa” talossa!

Elämäntyönsä hän on tehnyt metsäalalla, mutta on ehtinyt silti toimia myös eri luottamustoimissa, kuten kunnallispolitiikassa. Merkittävän työn hän on tehnyt myös vapaaehtoisessa yhdistystoiminnassa, kuten Eläkeliitossa.

Nuorempana hän osallistui aktiivisesti yleisurheiluun juoksemalla pikamatkoja, heittämällä keihästä ja kiekkoa, hyppäsi pituutta jne. Näihin päiviin asti hän on pitänyt kuntoaan yllä kalastelemalla kesäisin tonkopuroilla, talvisin pilkkimällä, syksyisin metsästäen. Toivotamme Sepolle edelleen virkeyttä tuleviin vuosiin!

Toini Vyyryläinen 80-vuotispäivänä 30.8.2021 Rauha Hiltunen 80 vuotta 21.9.2021

Toini täytti 80 vuotta syksyn aattona, elokuun viimeisenä päivänä.

Rauha ja Arttu Hiltunen auvat kirkonkylän asunnossaan.

Jorma Jakonen 80 vuotta 24.9.2021

Jorma ja Tuula viettävät eläkepäiviään Mustikkavaaran asunnossaan. Yhdistyksen puolesta kävin Sinikka Moilasan kanssa onnittelemassa häntä hänen syntymäpäivänään. Samaan aikaan paikalla oli seurakunnan tervehdystä tuomassa diakoni Marja Heikkinen. Onnittelemme päiväsankaria!

Kuva ja teksti: Heikki Väyrynen

Jorma ja hänen vieraansa

Helvi Moilanen 100 vuotta 12.11.2021

Helvi Moilanen täytti perjantaina (12.11.) 100 vuotta. Hän on asunut Metsätyömieskodilla lähes neljä vuosikymmentä ja nauttii oman kodin rauhasta. Hän on ollut leskenä jo yli 30 vuotta miehensä Vilhon kuoleman jälkeen. Helvi on tällä hetkellä Puolangan vanhin henkilö.

Helvi sai tuolloin, syntymäpäivänään, puolen päivän aikaan olla juhlistuna päiväsankarina ja onnitelujen kohteena Metsätyömieskodin juhlasalissa.

Hän muutti Metsätyömieskodille miehensä Vilhon kanssa 1980-luvun puolimaissa. Aviomies ehti asua kodilla vain toista vuotta ennen kuolemaansa 1986. Helvi pääsi jonkin aikaa sen jälkeen

muuttamaan remontoituun kaksioon, joka on suunniteltu pyörätuoliasukkaita ajatellen. Asunto on viihtyisä ja hyväkuntoinen. Helvi kehui viihtyvänsä Metsätyömieskodilla oikein hyvin, koska asuinpaikkana seutu on rauhallinen, hiljainen ja lähellä luontoa. Helvi on virkeä veteraani, joka on vielä varsin terve. Hän valitteli huonoa kuuloaan eikä kuulolaitetta hänellä ole koskaan ollutkaan. Näkökykykin oli tullut hieman huonommaksi, mikä haittaa paikallislehtien lukemista. Hän kuitenkin empi, kannattaisko hänen lähteä käymään silmälääkärin vastaanotolla.

Suolijärveltä maailmalle

Helvi on syntynyt Suolijärven rannalla Keskitalon torpassa, josta asiointimatkat

tehtiin veneellä. Lähin talo oli Lahti, jossa käytiin muun muassa postia hakemassa. Keskitalon perhekuntaan kuului kuusi lasta. Perheessä kasvoi myös ottopoika Lauri. Helvi lähti heti kouluvuosien jälkeen muualle töihin ja on ollut muun muassa kokkina monilla metsätyömailla ja eri paikkakunnillakin. Aviomies Vilho oli kotoisin Marttilasta ja hän teki metsätöitä. Avioitumisen jälkeen he asuivat Tenämäjärven rannalle rakentamassaan Tuomelassa aina 80-luvun puoliväliin.

Hyvä terveys ja juttu luistaa

Helvillä on edelleen hyvä muisti. Hän muisteli Suolijärvi-aikojaan ja sanoi kuukausi sitten käyneen taksilla katselemassa kotikylän maisemia ja vierailleen Paljakassa Alli Moilasen luona. Sotavuonna 1944 Helvi on ollut evakkojen muonittajana, josta hän sai kaksi vuotta sitten Suomen tasavallan presidentin Sauli Niinistön myöntämän Suomen valkoisen ruusun I-luokan mitalin.

Helvillä on aina ollut hyvä terveys. Hän on ollut nuoruudessaan kaksi kertaa sairaalassa, mutta sen jälkeen ei yhtään kertaa. Vielä kaksi vuotta sitten Helvi kävi ystävänsä kanssa asioimassa kaupassa ja pankissa sekä terveyskeskuksessa. Nyt kahden viimeisen koronavuoden aikana hän ei ole itse hoitanut kaikkia asioitaan, vaan naapuritalossa asuva Liisa-ystävä on hoidellut kauppa- ja pankkiasiat.

Kaarina Kanninen on syntyisin Suolijärveltä ja hän käy aikaajoin katsomassa Helviä, ja Helvi toivoo, että nämä vierailut jatkuisivat niin kauan kuin hän elää.

Helvi liikkuu rollaattorin avulla. Hän saa arkisin päivittäistä apua Apu-pisteestä, jonka työntekijä auttelee tarpeen mukaan. Haastattelupäivänä Helvin luona oli Apu-Pisteen työntekijä, jonka kanssa Helvi oli käynyt pyörätuolilenkilläkin. Hän pärjää koti- ja veteraanipalvelujen turvin ja haluaa jatkaa kotona asumistaan niin pitkään kuin suinkin pärjää.

- Kylläkäit ne sitten vievät minut

jonnekin, jos en kotona pärjää, Helvi tuumaili ja suhtautuu tulevaisuutensa turvallisiin mielin.

Teksti ja kuvat: Rauni Räisänen

Kerhotoiminta

Koronan takia kerhotoiminta on ollut osittain pysähdyksissä. Tammikuussa aloitimme kerhojen pidon, mutta sitten se oli rajoitusten vuoksi keskeytettävä. Yhdistyksen vuosikokouksen saimme pitää kerhopäivänä maaliskuussa ja seuraavan kerran huhtikuun 25. päivä, jolloin kerhossa vieraili Liikenneturvasta, Oulusta Kimmo Kokkonen luennoimassa meille uusista liikennesäännöistä ja niiden vaikutuksista ikäihmisille. Äitienpäivjuhlaa vietimme Kesärannassa perjantaina 7. toukokuuta. Tämä oli kevätkauden viimeinen kerho. Äitienpäiväjuhlassa oli vieraanamme kirkkoherra Hannes Seppänen, joka toi seurakunnan tervehdyksen kerholle. Hän kertoi mm. kuinka äitejä arvostetaan Eino Leinon runoissa Kanteletar-kokoelmassa.

Puolanka-lehdessä oli seuraava juttu:

Eläkeliiton äitienpäiväjuhlaa vietettiin mukavassa tunnelmassa

Laura Tolonen

Eläkeliiton Puolangan yhdistys järjesti perjantaina perinteisen äitienpäiväjuhlan Kesärannan kerhohuoneella. Tila oli koristeltu kauniisti ja pöydällä maljakossa oli keväisiä hiirenkorvilla olevia koivunoksia. Kakkukahvit oli katettu valmiiksi pöytään.

Perjantaiaamuna maahan oli satanut kymmenisen senttiä lunta, joten moni ei varmaan päässyt sen takia tulemaan paikalle. Puheenjohtaja Heikki Väyrynen kuitenkin vitsaili, että onni oli kohdillaan.

Sen vuoksi tapahtuma pystytettiin järjestämään koronasuositusten mukaan eli alle 20 hengen tapahtumana.

Tapahtumaa ei viime vuonna pystytty järjestämään, joten nyt se oli Väyrysen mukaan tehtävä. Hän ilikin ilahtunut, että paikalla oli paljon äitejä.

- On tärkeää, että juhlaperinnettä saatiin jatkaa, kun viime vuonna jouduttiin luopumaan perinteestä. Siitä olen huonoa omatuntoa saanut kantaa. Arvelimme, ettei tänne montaa tule, ja nytkin on muutama henki alle parikymmentä. Jos olisi ollut sellainen auringonpaisteinen keli, niin olisi voinut tulla enemmän, Väyrynen arveli.

Normaalioloissa juhlaan osallistuu yleensä jopa 40 henkilöä.

Äitienpäiväjuhla on samalla myös yhdistyksen kevätkauden päättäjäisjuhla. Touonsiunaus on vielä myöhemmin keväällä Männikön tilalla, jonne Väyrynen toivoi tulevan osallistujia.

Kesärannassa kerho ei ole tänä vuonna kokoontunut. Väyrynen kuitenkin uskoi vahvasti, että toimintaa päästään jatkamaan syksyllä. Samaa kuuli myös monen paikalla olleen toivovan.

Paikalle oli tullut myös Anja Moilanen. Hänen äitienpäiväperinteisiin korona ei ole vaikuttanut, koska lapset ja lastenlapset asuvat lähellä. Hänestä oli todella mukava vaihtaa kuulumisia tuttujen kanssa pitkästä ajasta.

- Yleensä äitienpäiväjuhlaan tulee vähän kauempaakin, niin mukava päästä näkemään ja vaihtamaan kuulumisia, Moilanen kertoi.

Elvi Heikkisellä korona ei vaikuta tänä vuonna äitienpäivän viettoon. Hän odotti viikonlopulle vieraita kahville Kajaanista ja Kempeleestä. Hän oli iloinen päästessään jälleen äitienpäiväjuhlaan vuoden tauon jälkeen.

- Hyvä, että saatiin tänä vuonna järjestettyä, kun kerhoakaan ei ole ollut. Olen käynyt aina tapahtumassa, Heikkinen kertoi.

Tapahtumassa kuultiin monia lauluja Eero Huuskon säestyksellä, kuten Äidin sydän ja Äidistä parhain -kappaleet. Lisäksi miehet lauloivat yhdessä äideille Yksi ruusu on kasvanut laaksossa - kappaleen. He myös tarjoilivat kahvit kuppiin asti.

Juhlassa Mauno Hyyryläinen lausui otteita kirjasta, jossa on lapsen suusta tulleita lausahduksia äideille. Siinä pohdittiin, mikä äiti on ja mikä on hänen tehtävä.

Juhlan päätteeksi kirkkoherra Hannes Seppänen kertoi Elias Lönnrotin runoista, jotka ovat Kanteletar-kokoelmassa. Siinä on paljon perheeseen ja äitiin liittyviä runoja. Hän luki otteet kahdesta runosta, joissa pohdittiin, miten voi korvata äidille häneltä saaneen rakkauden. Juhla lopetettiin Suvivirtein.

Touon siunausta ei voitu järjestää, joka oli tarkoitus järjestää Männikön tilalla Puokolla, koska koronarajoitteet estivät tällaiset kokoontumiset.

Syyskauden kerhot aloitimme torstaina 16.9.2021 ja jatkoimme siitä eteenpäin kahden viikon välein marraskuulle asti, mutta joulun kerho ja joulujuhla jouduttiin perumaan uusien rajoitteiden vuoksi.

Kesän teatteriretket

Pölkkyteatterissa Taivalkoskella vierailimme Bussipalvelun tilauslinja-autolla su 11.7.2021. Meitä oli mukana 33 matkalaista sekä kuljettaja Tero Kähkönen. Tällä matkalla ruokailimme Saijan Kartanossa, vierailimme Kalle Päätalomuseossa ja katsoimme Pölkkyteatterin esityksen Avioliittosimulaattori – Saako maajussi pitää morsiamensa. Paluumatkalla vierailimme Jalavan kaupassa, joka on säilytetty edelleen lähes samanlaisena kuin se oli viime vuosisadalalla Kalle Päätalon aikoihin.

Sekä meno- että paluumatkalla jouduimme näkemään juhannuskesän Ahti-, Paula- ja Aatu-myrskyjen tuhoja pitkin matkaa, erityisesti Taivalkoskella maisemat olivat kuin sodan jäljiltä. Päivä oli pitkä, mutta antoisa!

Vuolijoella vierailimme samoin Bussipalvelun tilauslinja-autolla Eläkeliiton Kainuun piirin kesäpäivässä la 31.7.2021. Alkuun katsoimme Vuolijoen kesäteatterissa esityksen Puhtaana käteen, mistä siirryimme noin parin kilometrin pääs olevaan Riihipihaan, Vuolijoen kotiseutumuseo-alueelle, jossa meille oli tarjolla ruokailu sekä kaikkea muuta monipuolista ohjelmaa ja kilpailuja. Saimme tutustua koko museoalueeseen, jossa on yllättävän paljon nähtävää menneiltä ajoilta. Tällä matkalla meitä oli vain noin puolet siitä, mitä oli edellisellä reissulla. Päivä oli pitkä mutta antoisa!

Bussin kuljettajana molemmilla teatterimatkoilla oli Tero Kähkönen.

Uusi tieliikkeenlaki tuli voimaan 1.6.2020

Vaikka liikenteeää toimitaan edelleen tutuilla säännöillä, uusi tieliikkeenlaki tuo katukuvaan uusia liikennemerkkejä, muuttaa tiemerkintöjä ja nopeusrajoituksia sekä antaa vapauksia pysäköintiin ja kaistan valintaan. Jokaisen tienkäyttäjän vastuu omista valinnoista ja kulkuneuvosta kasvaa.

Kerhossamme vieraili 22.4.2021 **Erkki Kokkonen** Liikenneturvan Oulun toimistosta kertomassa uudistetusta tieliikkeenlaista. Hän antoi meille kerholaisille aimo päivityksen lain tuomista uusista säännöistä, vapauksista ja velvoitteista. Samalla hän nosti esille erityisesti iän ja sen mukanaan tuomat muuttajat.

Tärkeimpiä muuttujia

- Taajamissa saa pysäköidä ajoneuvon kulkusuunnassa myös tien vasempaan reunaan, vaikka katu on kaksisuuntainen.
- Ajoneuvokohtaisiin nopeusrajoituksiin tuli muutos, eli pakettiauton ja henkilöauton, johon on kytketty perävaunu, jonka suurin sallittu paino kuormattuna ei ylitä 750 kg, nopeus on 100 km/h, mikäli tienopeus sen sallii.
- Pakettiautoilta ja matkailuautoilta, joiden suurin paino ei ylitä 3500 kg, niillä voi ajaa tiekohtaisten nopeusrajoitusten mukaan (Suomen teillä suurin sallittu nopeus on 120 km/h).
- Jalankulkijan väistäminen suojatiellä: ajoneuvon kuljettajan on aina annettava tietä jalankulkijalle, joka on suojatiellä tai aikeissa astua sille. (Tämä sääntö on aina ollut voimassa!)
- Polkupyörässä pitää olla hämärän ja pimeän aikana ajettaessa eteenpäin vaaleaa valoa näyttävä valaisin, mutta nyt myös taakse päin punaista valoa näyttävä valaisin.
- Hätävilkkuja saa käyttää myös liikkuvassa ajoneuvossa, kun varoitetaan vastaantulevia edessä olevasta vaarasta (liikenne-esteestä, tiellä liikkuvasta metsän eläimestä jne.)

Ikäkuljettajan itsearviointi

- Ikä tuo tullessaan jokaiselle erilaisia ongelmia liikenteessä – niin kuljettajana kuin jalankulkijana.
- Iän myötä näkö- ja kuuluaisti heikkenevät, reaktointiaika alenee, huomiontiikyky alenee. Nämä ihmiskehon rapistumiset ovat aivan luonnollisia, mutta ne tulevat hitaasti ja huomaamattomasti ettei niitä itse huomaa.
- Useimmilla ikääntyvillä henkilöillä on monia lääkkeitä, jotka omalta osaltaan vaikuttavat liikennekäyttäytymiseemme. Sen takia on oikein, että ajokortin uusimiseen tarvitaan lailla säädetty velvollisuus käydä määrääjain lääkärin tarkastuksessa.
- On myös tärkeää kuunnella itse omaa kehoaan ja kykyä toimia liikenteessä turvallisesti. Kuuntele myös läheistäsi, jonka kanssa liikut/ajat liikenteessä. Toinen huomaa sinun tilasi paremmin kuin sinä itse! Ennakointi tässäkin on halvempi ja edullisempi tapa huomata alentunut ajokyky kuin kokea se kolaroimalla!